

4. Závěr

V době, kdy přítomnost subjektů na internetu a forma jejich prezentace v tomto umělém prostředí, probíhající především prostřednictvím konkrétních internetových adres, které subjekty usilující o úspěch na tomto virtuálním tržišti a následně na trhu skutečném, co nejvíce přibližuje jejich názvům nebo činnostem, v rámci nichž se ucházejí o přízeň osob, jimž jsou jejich produkty určeny, je taková internetová adresa nepochybně velmi ceněnou hodnotou.

Doprovodným jevem uvedených skutečností jsou nicméně činnosti, které více či méně porušují práva a oprávněné zájmy subjektů, jejichž jména, názvy, firmy, apod. jsou, prostřednictvím registrace doménových jmen shodných či zaměnitelných s takovými názvy, často zneužívány, a dalo by se říci, že úměrně s hodnotou takového jména roste agresivita a zarputilost subjektů, na chráněných označeních oprávněných osob potenciálně parazitujících.

V rámci systému domény .eu je potom ochrana chráněných názvů stanovena velmi široce, a i porovnání se systémy generických domén (gTLD) a národní domény .cz (ccTLD) potvrzuje takový závěr.

Ačkoliv implementace domény .eu byla od samého počátku doprovázena snahami zabránit v co nejvyšší míře činnostem, které jsou oprávněně považovány za nežádoucí, a které ohrožují jak práva třetích osob, tak internet samotný a i navzdory skutečnosti, že v rámci zavádění této domény bylo možné přihlédnout a inspirovat se historicky staršími a „prověřenými“ úpravami (zejména UDRP), nelze přehlédnout, že se nepodařilo zabránit některým, možná zbytečným excesům, které nepochybně poškodily doménu .eu jako takovou, včetně dopadů na konkrétní subjekty.

Je zřejmé, že tyto naplňují onu premisu přímé úměry mezi mírou možného zisku ze spekulace s doménovým jménem a mírou aktivity, invence a agresivity, doménových spekulantů. Nicméně dle mého názoru, někdy až zbytečně pasivní role oprávněných subjektů, zejména EURidu, pravděpodobně přispěla k rozsahu těchto nežádoucích činností.

Tak již v průběhu období Sunrise bylo pravděpodobně možné zabránit mnoha registracím doménových jmen, vedeným zcela zjevně spekulativními úmysly, když podle mého názoru, úloha validátora žádostí o registraci v tomto období, byla zbytečně pasivní.

Další problémový prvek, spatřuji v nastavení pravidel pro přepis zvláštních znaků, obsažených v chráněném označení, když právě možnost registrovat jako doménová jména názvy, které zcela zjevně neměly žádnou souvislost s názvem obsaženým v doménovém jménu, byť tyto registrace byly podloženy např. ochrannou známkou (typicky např. „b&u&n&d&e&s&l&i&g&a“ → „bundesliga.eu“), vyvolávala velkou část sporů, týkajících se rozhodnutí Rejstříku a následně spory proti držitelům doménových jmen, tímto způsobem registrovaným.

Nelze nezmínit myšlenku, že kdyby tato pravidla byla nastavena striktněji, odpadla by velká část sporů, majících v tomto svůj původ.

Spekulativní chování některých subjektů mohlo být do značné míry podpořeno také poměrem mezi výší poplatku za registraci doménového jména a poplatkem za ADR řízení, když i v současnosti je tento poměr přibližně 1:180. Tímto je podporováno jednání, kdy subjekt ve spekulativním úmyslu registruje doménové jméno, jež následně nabídne k odkoupení, za částku rovnající se zlomky poplatku, který je poškozený subjekt nucen vynaložit na iniciaci řízení ADR, jehož výsledek, a tedy případný úspěch ve věci, navíc nelze vždy předvídat.

Vzhledem k tomu, že subjekt který prohraje ADR spor, nemá dle pravidel upravující tento spor, žádnou povinnost nahradit vítězivšímu subjektu náklady řízení, odkoupení doménového jména s vynaložením polovičních nákladů se tak nabízí jako ekonomičtější varianta dosažení stejného cíle.

Mezi klady úpravy naopak nepochybně patří rozsah ochrany, která je poskytována široké paletě názvů a jmen. Chráněna jsou práva k registrovaným vnitrostátním ochranným známkám a ochranným známkám Společenství, zeměpisným označením a označením původu, neregistrovaným ochranným známkám, obchodním jménům, označením podniků, názvům společností, jménům fyzických osob a názvům

chráněných literárních a uměleckých děl, což ostře kontrastuje zejména s úpravou UDRP, kde je ochrana v podobné míře poskytnuta pouze držitelům ochranných známek. Mezi klady dále řadím také rychlost vyřízení sporu o doménové jméno v rámci řízení ADR, když řízení samotné trvá od podání žalobního návrhu přibližně 40 dnů.

Pokud jde o samotné ADR řízení, především jehož prostřednictvím jsou řešeny spory z držby doménových jmen vyvěrající, potom nelze jednoznačně určit, jaké druhy sporů v rozhodovací praxi převažují. Je zdá se charakteristické, že téměř každým sporem prolínají všechny tři elementy, tedy shoda či zaměnitelnost doménového jména s chráněným označením, právně či oprávněná zájem k takovému doménovému jménu při jeho registraci, a konečně i zlá víra při užívání nebo registraci doménového jména.

Rozhodce se potom postupně vypořádává s každým z nich, když není vyloučeno, že po učinění závěru, že doménové jméno je shodné či zaměnitelné s chráněným označením, a že na straně žalovaného, při registraci tohoto doménového jména, absentovalo právo či oprávněný zájem k takovému doménovému jménu (ve smyslu Nařízení (EC) 874/2004), se již nezabývá otázkami zlé víry žalovaného, když už vyřešení předchozích dvou otázek v neprospěch žalovaného znamená možnost nařídit převedení doménového jména na žalobce.

Úroveň dosažené ochrany doménových jmen, registrovaných pod doménou .eu, je tedy poměrně vysoká a vlastník, držitel, či nositel jména (názvu), které je považováno za chráněné, může, při nepodcenění argumentace v žalobním návrhu, poměrně rychle dosáhnout svého cíle, tj. zrušení registrace, popř. převedení doménového jména na svoji osobu.

V případě „rovnosti“ stran nárokujících si doménové jméno, tedy v situaci, kdy obě strany mohou opřít svůj vztah k doménovému jménu o nějaké chráněné jméno či označení a současně splňují podmínky pro posouzení jejich registrace jako podložené oprávněným zájmem, při současné absenci zlé víry, se potom uplatní princip „first come first serve“ v plném rozsahu.

Závěrem této práce bych rád poukázal na skutečnost, že ačkoliv by se mohlo zdát, že řešené téma je již vyčerpané, a že po etapách, v nichž se subjekty, které se cítily

být poškozeny registracemi doménových jmen shodných, či zaměnitelných, s chráněnými označeními či názvy, domohly zrušení registrací či převedení těchto domén na svou osobu, nebo využily nabídky spekulantů a předmětné doménové jméno si odkoupily, je situace v této oblasti stabilizovaná, když tomuto nasvědčuje i fakt, že nápad sporů řešených prostřednictvím ADR řízení v průběhu roku 2009 prudce poklesl, je toto zdání klamné.

S příchodem tzv. IDN systému (Internationalized Domain Names), v jehož rámci bude umožněna registrace doménových jmen, obsahujících znaky národních abeced, lze totiž očekávat počátek zcela nové etapy v životě .eu TLD, v níž zdá se není vyloučeno otevření starých ran. Tzv. první element, tj. shoda či zaměnitelnost doménového jména s chráněným názvem či označením, dostává, spolu s možností použití v doménovém jméně celou paletu znaků, jejich užití dříve možné nebylo, zcela nový rozměr.